

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E. P.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. S. G., advokátkou v B., proti žalovaným **1/ E. J.**, bývajúcej v S., **2/ JUDr. J. M.**, bývajúcemu v B., obaja zastúpení JUDr. J. D., advokátkou v B., **o určenie neplatnosti zmluvy a určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 23 C 334/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 14. decembra 2010 sp. zn. 5 Co 290/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 9. júna 2010 č.k. 23 C 334/2008-152 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti kúpnej zmluvy z 20. mája 2008 uzavretej medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovaným 2/ ako kupujúcim k spoluvlastníckemu podielu 1/6 na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. Z. zap. na LV č. X. Správy katastra pre Hl. mesto SR Bratislava, orná pôda o výmere 5.108 m², ako aj určenia, že výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 1/6 na predmetnej nehnuteľnosti je žalobkyňa. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaná 1/ splnila povinnosť spoluvlastníka vyplývajúcu jej zo zákonného predkupného práva vo vzťahu k žalobkyni a písomnou výzvou doručenou jej 18. marca 2008 svoj spoluvlastnícky podiel žalobkyni ponúkla, pričom vo výzve stanovila aj podmienky ceny za ponúkaný podiel. Žalobkyňa predkupné právo písomne 2. mája 2008 aj uplatnila, avšak v lehote 2 mesiacov od doručenia výzvy cenu za podiel žalovanej 1/ nezaplatila, v dôsledku čoho jej predkupné právo zaniklo (§ 605 Občianskeho zákonníka). Následne uzatvorená zmluva medzi žalovanými je preto

platná, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol samostatným rozhodnutím.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo 14. decembra 2010 sp. zn. 5 Co 290/2010 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, keď v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako i s jeho právnym posúdením veci. Zdôraznil, že pokiaľ v danom prípade nedošlo k vyplateniu kúpnej ceny v zákonom stanovenej lehote, nedošlo k riadnemu prijatiu ponuky, na základe čoho nemožno považovať následný prevod spoluvlastníckeho podielu tretej osobe za právny úkon postihnutý dôvodom neplatnosti v zmysle § 140 v spojení s § 40a Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby dovolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Dovolanie odôvodnila tým, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keď odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania napriek tomu, že nesúhlasila s takýmto postupom, a bola jej tak odňatá možnosť vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam. Ďalej podrobne rozviedla celý skutkový stav a dôvody uvádzané v celom predchádzajúcom konaní, z čoho vyvodila, že rozhodnutia oboch súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaní navrhli zamietnuť dovolanie žalobkyne z dôvodu, že dôvody dovolania nie sú dané a rozhodnutia oboch súdov sú vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti

každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania bolo preto potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovoláním žalobkyne je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť jej dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie by vzhľadom na uvedený záver bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p., ku ktorým je dovolací súd povinný prihliadnuť (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľka tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak

rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Žalobkyňa v dovolaní nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že súdy pri prejednávaní a rozhodovaní vecí postupovali v súlade s právnymi predpismi a žalobkyňa neznemožnila uplatniť procesné práva priznané jej právnym poriadkom na zabezpečenie jej práv a oprávnených záujmov.

Z obsahu dovolania vyplýva výhrada, že krajský súd rozhodol bez pojednávania, k čomu podľa dovolateľky nebol oprávnený, pretože k tomu nedala súhlas a nemohla sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam. Vo všeobecnosti platí, že o odňatie možnosti konať pred súdom ide aj vtedy, ak odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania; o taký prípad ale nejde, ak odvolací súd nenariadi pojednávanie rešpektujúc podmienky uvedené v § 214 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p., na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Zo spisu vyplýva, že odvolací súd považoval skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie súdom prvého stupňa za správne; v dôsledku toho dospel k záveru, že sú dané zákonné dôvody pre potvrdenie odvolaním napadnutého rozsudku (§ 219 O.s.p.). V tomto prípade a/ nebolo potrebné dokazovanie zopakovať ani doplniť, b/ súd prvého stupňa rozhodol po nariadení pojednávania a c/ obsah spisu nesvedčí o tom, že by nariadenie odvolacieho pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem. Vzhľadom na to dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ prejednal odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v znení od 15. októbra 2008). Uvedený postup odvolacieho súdu nemal za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ ide o námietku žalobkyne, že sa nemohla vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, treba ju považovať za nedôvodnú. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že žalobkyňa sa osobne zúčastňovala pojednávanií spolu so svojou právnou zástupkyňou, vyjadrovala sa k podaniam žalovaných, v rámci dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa jej právna zástupkyňa využila možnosť klásť otázky a prostredníctvom svojej právnej zástupkyne aj podávala návrhy na dokazovanie.

Z uvedeného vyplýva, že ani postupom súdu prvého stupňa nebola žalobkyni odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ žalobkyňa namietala aj nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov, k tomu dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci môže byť odôvodnením dovolania len v prípade, ak je dovolanie prípustné (čo nie je preskúmaný prípad).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová